

В' тѣсно му мѣсто ся припрѣчихъ
 Лесно ся Турчинъ глупавъ привари,
 Милость умилно му пойскахъ
 Златнѣ си пазвѣ всадник' отвори

Бѣдному да дадѣ милостынѣ!
 Время подобно незагубихъ
 С' моѣхъ кораваѣхъ дрѣновкынѣхъ
 Мъртва си го отъ коня сломихъ!

Главѣ му бѣрзо азъ отрѣзахъ
 Над' остъръ камень акы на змиѣхъ
 Яростно ѣхъ строшихъ и наказахъ!
 Бѣше добрѣ урѣженѣ делія (16)

Свѣтло м' урѣжѣ азъ распасахъ
 Двойкѣхъ пищовы, сребреннѣхъ пушкѣхъ;
 Турскѣхъ одѣждѣхъ си облѣкохъ
 Сабѣхъ запасахъ острѣхъ Дамаскѣхъ.

В' шумѣхъ зеленѣхъ ся затолихъ
 Горо зелена! ты мила майко!
 Ускока хранишь ли възгласихъ,
 Четѣхъ юнашкѣхъ в' усой дълбоко?

Междѣхъ имѣхъ най сетѣхъ да бѣждѣхъ
 Вѣрѣхъ погацкѣхъ да поколимы!
 Турскѣхъ неправдѣхъ, звѣрскѣхъ набѣдѣхъ
 Да тѣхъхъ крѣвнишкѣхъ мы погонимы!